

egzemplarz bezpłatny

miesięcznik

RM NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

SERWIS INFORMACYJNY

SOLIDARNOŚĆ

MAŁOPOLSKA

styczeń 2018

nr 1 (736)

ISSN 1507-0875

2018

ZMIANY W ZFŚS

NIEDZIELE WOLNE OD HANDLU

WYŻSZA STAWKA GODZINOWA

WYŻSZA PŁACA MINIMALNA

Plan szkoleń na I półrocze 2018 r.

Szkolenia wyjazdowe, Willa „Salamandra” Krynica, ul. Ludowa 26

4-6 kwietnia	— Ogólnozwiązkowe
25-27 kwietnia	— Negocjacje
9-11 maja	— Mobbing w miejscu pracy
16-18 maja	— Ogólnozwiązkowe
6-8 czerwca	— Zwolnienia grupowe i sposoby rozwiązywania umów o pracę

13-15 czerwca — Negocjacje

Cena szkolenia: 125 pln netto (153,75 pln brutto).

Szkolenia stacjonarne, Kraków, pl. Szczepański 5, sala 406

27-28 lutego	— Kompetencje społeczne liderów związkowych
9-10 kwietnia	— Ogólnozwiązkowe
16 kwietnia	— Szkolenie dla komisji rewizyjnych
20 kwietnia	— ZFŚS
27 kwietnia	— Szkolenie dla skarbników
7-8 maja	— Negocjacje
18 maja	— ZFŚS
21-22 maja	— Ogólnozwiązkowe
25 maja	— Szkolenie dla skarbników
11-12 czerwca	— Mobbing i dyskryminacja

Szkolenia stacjonarne są bezpłatne.

Szkolenie sip, Willa Salamandra, Krynica, ul. Ludowa 26

23-25 maja 2018 r.

Cena szkolenia: 800 pln netto (984 pln brutto).

Szkolenie sip, Kraków, pl. Szczepański 5, sala 406

11-13 kwietnia 2018 r.

Cena szkolenia: 350 pln netto (430,50 pln brutto).

Zgłoszenia są przyjmowane w Dziale Szkoleń, pl. Szczepański 5, pok. 403, 404, tel./fax 12 423-12-98, 12 421-60-54 w. 26, email: szkolenia@solidarnosc.krakow.pl. Zgłoszenia są przyjmowane na podstawie wypełnionego i podpisanego formularza (do pobrania ze strony www.solidarnosc.krakow.pl).

Ilość miejsc ograniczona — decyduje kolejność zgłoszenia. Organizator zastrzega sobie prawo odwołania szkolenia w przypadku braku wystarczającej ilości zgłoszeń.

Więcej szczegółów na stronie www.solidarnosc.krakow.pl.

Serdecznie zapraszamy!

SERWIS INFORMACYJNY

Wydawca: Region Małopolski NSZZ „Solidarność”.

Redaguje zespół: Joanna Furtak, Agnieszka Masłowska, Adam Gliksman (red. nac.).

Projekt graficzny: Fabryka Reklamy, tel. (+48 12) 294 81 80. Skład: Joanna Furtak.

Foto okładka: Agnieszka Masłowska.

Druk: Ekodruk s.c. Nakład 1500.

Adres redakcji: Pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków, tel./fax: (12) 423 12 98,

e-mail: info2.krakow@solidarnosc.org.pl, ISSN 1507-0875.

Uwaga! Redakcja zastrzega sobie prawo wprowadzania zmian w materiałach niezamówionych oraz nie gwarantuje zamieszczenia tekstów autorskich przekazanych w formie nieczytelnej. Numer zamknięto 9 stycznia 2018 r.

Po następnym numerze zapraszamy 15 lutego 2018 r.

Zapraszamy na stronę internetową: www.solidarnosc.krakow.pl

Spis treści:

AKTUALNOŚCI

Godne warunki do życia i pracy3

Z Przewodniczącym Zarządu Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” Wojciechem Grzeszkiem rozmawia Agnieszka Masłowska

Henryk Sikora

W Małopolsce kolej na dialog6

Ogólnopolski konkurs historyczny13

Co czeka pracowników w 2018?14

PATRON „SOLIDARNOŚCI”

Agnieszka Masłowska

Słowa ks. Jerzego wciąż aktualne12

PRO MEMORIA

Jerzy Bukowski

Zmarł Piotr Maria Boroń8

ZWIĄZEK

Dorota Perkowski

Elektroniczna legitymacja9

Z REGIONU 10

Karty rabatowe dla ludzi „S”

Stowarzyszenie Sieć Solidarności dołączyło do programu „Biznestank” stacji paliw ORLEN oraz BLISKA.

Dzięki karcie zniżkowej podczas **tankowania wszystkich rodzajów paliw** na stacjach Orlen i Bliska w całej Polsce zaoszczędzimy 8 gr na stacjach Orlen i 5 gr na stacjach Bliska na każdym litrze paliwa. Koszt karty to jednorazowy wydatek 10 zł.

Informacje na temat programu można otrzymać w Dziale Informacji i Promocji, pl. Szczepański 5, pok. 404, tel. 12 423-12-98, e-mail: joanna@solidarnosc.krakow.pl.

GODNE WARUNKI DO ŻYCIA I PRACY

- **Częściowy zakaz handlu w niedziele zacznie obowiązywać od 1 marca. Dopiero za dwa lata wejdzie w życie całkowity zakaz, o który walczyła „Solidarność”. Czy Pan, jako przewodniczący Małopolskiej „Solidarności” jest zadowolony z takiego obrotu sprawy?**
- Nie będę ukrywał, że nie jestem. Związkowcy nie mogą być zadowoleni. To nie jest już nasz projekt, jak mówi przewodniczący Piotr Duda. Projekt „Solidarności” zakładał bowiem cztery, a nie dwie wolne niedziele. To „Solidarność” była siłą wiodącą w tym projekcie obywatelskim, ale też wiele innych stowarzyszeń podpisało się pod nim. Postulaty wyszły od ludzi Solidarności pracujących w handlu, którzy takiego rozwiązania chcieli. Teraz to politycy biorą na siebie odpowiedzialność, że takie a nie inne rozwiązanie zostało przyjęte.
- **Ktoś może powiedzieć, że lepszy taki krok niż żaden.**
- Można wyjść z takiego założenia, mam jednak nadzieję, że szybko do tych czterech wolnych niedziel dojdziemy.
- **Politycy PiS w kampanii wyborczej obiecali wprowadzenie wszystkich wolnych niedziel. Wśród nich jest kilku parlamentarzystów ze związkowym rodowodem.**
- Rzeczywiście, kilku posłów PiS ma taki świeży, solidarnościowy rodowód. Jeszcze niedawno byli działającymi związkowcami. Natomiast my nie znamy kularowych rozmów, tych które toczyły się w komisjach, jakie były argumenty i przez kogo używane, w jaki sposób przekonano posłów do takiego rozwiązania.
- **Zdarzają się opinie ze strony samych pracowników, że nie przeszkadza im praca w niedziele.**
- My, jako „Solidarność” musimy myśleć globalnie, dlatego nie wszystkie rozwiązania będą takie, jak sobie to część społeczeństwa wyobraża, albo jak to wynika z sondaży. Dla nas ważny jest konkretny człowiek, ten który pracuje w handlu, ten który oczekuje, że tę niedzielę będzie miał wolną, i że nie będą decydować o tym wyłącznie aspekty finansowe, jak proponował OPZZ, że wystarczy dać ludziom wyższe wynagrodzenie, to będą pracować. Bo w tym nie o to chodzi, idea była inna. Po pierwsze ulżenie tym ludziom, którzy pracują. Zapytałbym tych, co protestują, czy zamieniliby się z pracującymi w niedziele.
- **Gdzie w tym wszystkim czas dla rodziny, bliskich?**
- I tu najbardziej widać, że została wypaczona istota niedzieli, która miała być właśnie czasem dla rodziny, dla wypoczynku, pogłębiania więzi, czasu na rozmowę a stała się czymś w rodzaju ceremoniału, podczas którego rodzina udaje się do galerii handlowej, spacerując w zgiełku i kupując mniej czy bardziej potrzebne rzeczy. Słusznie mówi Piotr

Z Wojciechem Grzeskiem, przewodniczącym Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” rozmawia Agnieszka Masłowska.

Duda, że nie wyobraża sobie tego, że ktoś kupuje materiały budowlane w niedzielę. Tym wszystkim, którzy buntują się przeciw wolnym niedzielom przypominam choćby 21 postulatów gdańskich, kiedy „Solidarność” walczyła o wolne soboty a nie tylko niedziele. Dziś sytuacja ekonomiczna Polski jest taka, że nie ma potrzeby zwiększać wydajności czy wynagrodzenia tylko przez to, że będziemy dłużej pracować. Wręcz odwrotnie, uważam, że Polacy powinni godnie zarabiać i kiedy tak się stanie, to będą kupować w tych sklepach w ciągu tygodnia i wszyscy będą zadowoleni.

– **Mamy za sobą 2017 rok, jak z perspektywy związku może go Pan podsumować?**

- Oczekiwania społeczeństwa związane z rządami PiS są bardzo duże. Jest to wielkie wyzwanie dla rządzących, bo „zapóźnienia” w wielu dziedzinach życia, gospodarki, polityki społecznej były tak duże, że trzeba ze dwie kadencje, żeby dojść do tego, co było zakładane. Cieszy nas natomiast to, że udało się nam jako związkowi naprawdę wiele zdziałać w ciągu tych dwóch lat. Po pierwsze: doprowadzić do powrotu wieku emerytalnego, po drugie: udało się podnieść płacę minimalną. Kolejna kwestia to kwota wolna od podatku, wprawdzie nie taka jak była zakładana, ale też wiemy jak ważna jest ta sfera społeczna. Sukcesy odnosi też Wojewódzka Rada Dialogu. Przez ostatnich osiem lat zapomniano o potrzebach społeczeństwa. Są miasta czy miejscowości, w których nie ma problemów z przedszkolami, ale są takie, jak Kraków, gdzie toczą się walki o miejsce w przedszkolu. Istnieje problem niżu demograficznego i zamykanych szkół, więc problemów do ogarnięcia jest sporo. Cieszy jednak to, że zaczynamy myśleć w kategoriach narodowościowych, co jest zawsze bliskie „Solidarności” — w kategoriach pełnej suwerenności i decydowania o tym, jaki model gospodarki wybieramy — pewnego powrotu do strategicznych dziedzin, które powinny być w gestii państwa, choćby założenia połączenia banków Pekao i PKO BP przez premiera Morawieckiego, to działanie może służyć temu, by te 30% rynku bankowego mogło wrócić pod kontrolę państwa. Kolejna rzecz to stawianie na rozwój przemysłu stocznioowego, ratowanie kopalni w taki sposób, żeby mogły być rentowne. Kolejny fenomen to LOT, który był skazany na niebyt, a okazało się, że może być konkurencyjny. Dziś Polska staje się jeszcze bardziej atrakcyjnym turystycznie, dostępnym i bezpiecznym

krajem. Nie spoczywamy na laurach, jest jeszcze wiele do zrobienia. Cieszy jednak fakt, że od dwóch lat „Solidarność” właściwie nie miała pretekstu, żeby wyjść na ulice, chociaż z wielu rzeczy nie jesteśmy zadowoleni. Będziemy walczyć o możliwości przejścia na emeryturę po 35 latach stażu pracy dla kobiet i 40 dla mężczyzn. Jeśli ktoś pracował 40 lat, to wystarczająco dużo tej składki odłożył, żeby ojczyzna podziękowała mu w formie uprawnień emerytalnych.

– **Mówił Pan, że „Solidarność” chętnie angażuje się w inicjatywy niepodległościowe, patriotyczne – przed nami setna rocznica odzyskania niepodległości, czy związek włączy się w jej obchody?**

- Nie wyobrażam sobie, żeby mogło być inaczej. Powstała uchwała Komisji Krajowej ws. obchodów Roku Niepodległości, w który „Solidarność” będzie się starała intensywnie włączyć. Walka „Solidarności” o rejestrację, o jej funkcjonowanie, również była krokiem do odzyskania niepodległości we współczesnych czasach, trudno zatem, żeby nie były nam bliskie ideały wolnościowe sprzed stu lat. Myślę, że ważna jest przemyślana i mądra kontrola państwa nad przemysłem i gospodarką, żeby były one w większości w polskich rękach, żebyśmy nie tracili nad nimi wpływu. Po dwóch latach widać już efekty takiego działania — praca jest, ale zaczyna brakować rąk do pracy. Trzeba stawiać na rozwój polskiej gospodarki, polski przemysł, polskie fabryki, polskie wyroby, na innowacyjność. Mamy szereg zdolnych ludzi, mamy znakomitych fachowców na uczelniach ale wciąż jeszcze nie idzie to w parze z tym, co można by osiągnąć dzięki najnowszym, wysokim technologiom. Polacy są na tyle zdolnym narodem, że są w stanie w tę rywalizację technologiczną wejść, włączyć się w nią bez kompleksów. Wystarczy zobaczyć jak ceni się polscy informatycy, konstruktorzy, inżynierowie programiści, którzy pracują na całym świecie. Nasze uczelnie kierują na rynek pracy setki zdolnych absolwentów. Można tylko ubolewać, że wyjeżdżają oni z Polski.

– **Jak zachęcić ich do pozostania w Polsce?**

- W samej służbie zdrowia, gdzie odpływ fachowców jest ogromny, trzeba znaleźć jakieś systemy zachęt czy powiązań stypendialnych, które spowodują, że ludzie będą chcieli zostawać w Polsce. Nie powinno być tak, że młodzi ludzie wykształceni w Polsce służą potem rozwojowi innej gospodarki.

– **Wróćmy do służby zdrowia. Mamy na tapecie protesty rezydentów.**

– To złożony problem. Zarząd Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” wskazał na konieczność pilnej nowelizacji ustawy o najniższych wynagrodzeniach zasadniczych pracowników wykonujących zawód medyczny zatrudnionych w podmiotach leczniczych. Problemem jest obecny kształt ustawy, ze sztucznym podziałem pracowników na kategorie liczących się i pomijanych, co przeczy zasadzie solidaryzmu społecznego i jak widać powoduje wiele konfliktów. Ustawa musi obejmować wszystkie grupy zawodowe. Wystarczy sięgnąć pamięcią do nieszczęśliwie podpisanego przed kilku laty porozumienia z pielęgniarkami. Nie chodzi o to, że byliśmy przeciwni, ale była to wybrana jedna grupa zawodowa i to spowodowało kolejne protesty – ratownicy, stażyści. Zawsze któraś grupa będzie niezadowolona i słusznie, bo z reguły jest marnie wynagradzana. Dlatego tak pilna jest potrzeba radykalnego wzrostu nakładów na służbę zdrowia. Z drugiej strony, jako wiceprzewodniczący komisji zdrowia w wojewódzkim sejmiku wiem, że wiele tych pieniędzy jest marnotrawionych choćby na skutek złych procedur, złych wycen przez NFZ, a także profilaktykę.

– **To znaczy?**

– Fundusze na profilaktykę bywają wydawane nie tam, gdzie jest największe zagrożenie a tam gdzie są tworzone określone lobbingsi. Dlatego tak ważne jest uszczelnienie systemu.

– **Przed „Solidarnością” wybory.**

– Dokładnie. Wchodzimy w wybory na poziomie komisji zakładowych i sekcji, a docelowo do Zarządu Regionu i Komisji Krajowej i ważne jest, żeby ten kierunek, jaki jest w Małopolsce od lat udało się utrzymać.

– **Jaki to kierunek?**

– Oparty o dialog i o mocne stanowiska w wielu sprawach. Możemy się pochwalić tym, że w akcjach ogólnopolskich takich, jak zbieranie podpisów zawsze jesteśmy w czołówce. W ogóle jesteśmy bardzo aktywnym regionem, staramy się uczestniczyć we wszystkich akcjach protestacyjnych, organizowanych przez związek, nie mamy się czego wstydić. Jeśli chodzi o skuteczność w sądach pracy, to jest ona powyżej 90 procent. Oczywiście życzylibym pracownikom, żeby tych spraw było mniej ale cieszy nas, że wygrywamy.

– **A czego życzy Pan związkowcom?**

– Przede wszystkim zdrowia i wytrwałości. Zdrowia – bo może mało kto zdaje sobie sprawę z tego, że bycie związkowcem z krwi i kości to bardzo stresotwórcze zajęcie. Życzę też, żeby mieli dużo satysfakcji z tego, co robią, bo często ich praca jest niedoceniana. Ale jestem też głęboko przekonany, że gdyby nie było „Solidarności”, gdyby nie było tych działaczy drążących, pytających, piszących i protestujących – to sytuacja w zakładach pracy byłaby znacznie gorsza. W niektórych miejscach pracy strach pracownika przed pracodawcą byłby większy. Myślę, że „Solidarność” jest, była i będzie Polsce bardzo potrzebna i to nie tylko dlatego, żeby patrzeć na ręce rządzących ale też by wspierać ludzi pracy, którzy często są zagubieni, którzy nie mogą odnaleźć się w nowych czasach, technologiach, nowych zawodach czy przekształceniach. Dziś nie są to już duże zakłady, zatrudniające po kilkanaście czy kilkadziesiąt tysięcy pracowników. Dziś taka struktura w Małopolsce to ok. 5 procent zakładów stosunkowo dużych, a reszta to małe firmy, z kapitałem zagranicznym, w których „Solidarność” funkcjonuje i to całkiem dobrze.

– **Jakie wyzwania stoją przed „Solidarnością” w przyszłym roku?**

– Będziemy kontynuować temat płacy minimalnej i wzrostu wynagrodzeń, będziemy też walczyć, żeby płace były wyższe, żeby praca dawała satysfakcję. Mam nadzieję, że Polska będzie się dalej tak dobrze rozwijać, że będą powstawały nowe miejsca pracy, pracownicy będą dobrze i uczciwie wynagradzani a NSZZ „Solidarność” będzie tego pilnować. To najważniejsze, żeby warunki do życia i pracy były godne. Z drugiej strony te procesy, które się w Polsce dokonują, winny być dalekie od wszelkich nieprawidłowości i wypaczeń.

Zaproszenie na Pielgrzymkę do Czernej

Serdecznie zapraszamy na XXXV Pielgrzymkę Ludzi Pracy do grobu św. Rafała Kalinowskiego w Czernej k. Krzeszowic. Podczas tegorocznej pielgrzymki z okazji setnej rocznicy odzyskania Niepodległości przez Polskę w 1918 r. oraz dla uczczenia 35 dotychczasowych pielgrzymek, ich organizatorzy i uczestnicy odsłonią tablicę pamiątkową w kaplicy św. Rafała.

Pielgrzymka Ludzi Pracy do Czernej odbędzie się 21 stycznia 2018 r. (11:00 uroczysta msza święta, 12:00 odsłonięcie i poświęcenie pamiątkowej tablicy w kaplicy św. Rafała Kalinowskiego, po uroczystości organizatorzy zapraszają do Domu Pielgrzyma na klasztorny bigos i herbatę).

Henryk Sikora

W MAŁOPOLSCE KOLEJ NA DIALOG

Po napięciach wokół sytuacji kolei w Małopolsce, których przejawem była pikietą w dn. 23 października 2017 r., dyskusja podczas obrad Sejmiku Województwa i list otwarty Okręgowej Sekcji Kolejarzy, o których pisaliśmy w „Serwisie”, przyszedł czas na przedstawienie problemów w organizacji kolejowych przewozów regionalnych w Małopolsce podczas posiedzenia Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego (WRDS), które odbyło się ono 15 grudnia 2017 r. dzięki staraniom m.in. Wojciecha Grzeszka, wiceprzewodniczącego WRDS.

Rada skupia przedstawicieli: organizacji pracodawców, związków zawodowych, Urzędu Marszałkowskiego i Wojewódzkiego. „Solidarność” reprezentowana była przez swoich stałych przedstawicieli: Wojciecha Grzeszka (przewodniczącego Regionu Małopolskiego), Jerzego Smolę i Adama Lacha. Regionalną Sekcją Kolejarzy reprezentowali: Henryk Sikora i Ireneusz Dynowski. W spotkaniu uczestniczyli również przedstawiciele związków działających w Oddziale Małopolskim Przewozów Regionalnych.

W celu zapoznania obecnych z problematyką spotkania przedstawiono prezentację. Pierwszą omówił Grzegorz Sapoń (Dyrektor Departamentu Transportu i Komunikacji w Urzędzie Marszałkowskim). Zawierała ona przekaz tożsamy z prowadzoną przez Marszałka i Zarząd województwa polityką, której głównym filarem rozwoju transportu zbiorowego jest kolej aglomeracyjna w oparciu o przewozy wykonywane przez Koleje Małopolskie (KMŁ, 100 % udziałów w tej spółce ma UMWM). Prezentacja zawierała stan obecny linii kolejowych obsługiwanych przez pociągi Szybkiej Kolei Aglomeracyjnej (SKA1 Wieliczka – Balice, SKA2 Skawi-

na – Miechów/Sędziszów i SKA3 Kraków – Tarnów) oraz plany uruchomienia połączeń w rejonie Nowego Sącza i Nowy Targ – Zakopane (koleje podhalańskie) oraz budowę nowych przystanków kolejowych w aglomeracji krakowskiej. Innowacyjnym rozwiązaniem (w ramach jednego biletu) jest system przewozowy umożliwiający przewóz pasażerów autobusami z rejonu Gdowa i Świątnik Górnych do Wieliczki do przystanku kolejowego SKA1.

Drugą prezentację przygotował i przedstawił Andrzej Siemieński (Dyrektor Oddziału Małopolskiego Przewozów Regionalnych). Skoncentrował się w niej na warunkach, jakie stworzył organizator przewozów w województwie czyli Marszałek, które faworyzują Koleje Małopolskie, zaniedbując zasady równej konkurencji pomiędzy przewoźnikami. Prezentacja w sposób porównawczy obrazowała sytuację Kolei Małopolskich i Przewozów Regionalnych, ich pracę przewozową, dostępność do linii o największym potoku podróźnych, ilość i pojemność pociągów (ilość członów w pociągu, wagonów), które otrzymali od Marszałka przewoźnicy.

W trakcie obrad odczytano list do WRDS od posła Arkadiusza Mularczyka, który nie mógł przybyć ze względu na udział w obradach Sejmu. W liście Poseł przytoczył kilka przykładów nierównego traktowania przewoźników przez Marszałka i negatywnie ocenił dotychczasowe działania organizatora przewozów regional-

nych w Małopolsce i dyskryminowanie Spółki Przewozy Regionalne.

W dyskusji uczestniczył m. in. Artur Kowalczyk (członek Zarządu Spółki Przewozy Regionalne), który stwierdził, że Przewozy Regionalne są w stanie przejść od Kolei Małopolskich pracę przewozową i wykonają ją o ok. 10 mln zł taniej. Szczegóły dotyczące kosztów i dofinansowania obydwu przewoźników, które usłyszeli zebrani jasno ukazują, że przewoźnik Marszałka wcale nie jest tańszy, co było podstawą powstania Spółki Koleje Małopolskie.

Poruszono również problem rozdziału taboru pomiędzy przewoźników (100 % pociągów należy do Marszałka) oraz braku zaplecza technicznego do ich utrzymania, którego Koleje Małopolskie nie posiadają. Samorząd Województwa Małopolskiego ponosi w konsekwencji działalności obydwu przewoźników wyższe koszty niż w przypadku, gdyby funkcjonował jeden przewoźnik. Jest to przykład marnotrawienia publicznych pieniędzy z budżetu samorządu województwa. Na pytania przedstawicieli związków zawodowych (w tym również z „S”) odpowiadali Dyrektor Sapoń i Grzegorz Stawowy (Prezes KMŁ).

Z przedstawionych prezentacji i przytoczonych w trakcie dyskusji informacji wynika, że:

- umowy na prowadzenie przewozów pasażerskich zostały podpisane z wyraźną preferencją jednego przewoźnika (na 10 lat z opcją przedłużenia na kolejne 5 lat z Kolejami Małopolskimi, na 3 lata z Przewozami Regionalnymi),
- rozdział nowego taboru będącego własnością województwa Małopolskiego został dokonany ewidentnie tendencyjnie (100% do Kolei Małopolskich, ok. 20% taboru potrzebnego do realizacji zleceń otrzymały Przewozy Regionalne), dodatkowo, Koleje Małopolskie otrzymały tabor najbardziej pojemny (pociągi wieloczlónowe),
- praca przewozowa zlecana jest z tzw. „wolnej ręki” – bez procedury przetargowej (tryb nie konkurencyjny, jest sprzeczny z IV pakietem kolejowym), która to gwarantuje równe prawa przewoźników oraz przejrzystość decyzji władzy publicznej, taki sposób przekazywania zleceń i tras powoduje, że Koleje Małopolskie otrzymały do obsługi linii o największym potoku podróżnych (najbardziej rentowne),
- w 2017 r. Koleje Małopolskie otrzymały zlecenie w wys. 1,7 mln kilometrów, w 2018 r. nastąpiło zwiększenie zlecenia do 2,7 mln kilometrów (wzrost o 59 %), Przewozy Regionalne w 2017 r. otrzymały

zlecenie w wys. 4 mln kilometrów, a w 2018 r. otrzymały zlecenie na 3,5 mln kilometrów (spadek o ok. 12,5%), to porównanie dwóch lat jest przykładem ukazującym systematyczne przejmowanie przez Koleje Małopolskie pracy przewozowej i dążenie organizatora przewozów do całkowitego wyeliminowania Przewozów Regionalnych z Małopolski,

- Spółka Koleje Małopolskie nie posiada żadnego własnego taboru, ani zaplecza technicznego do jego utrzymania i napraw a pozyskiwanie personelu na stanowiska „kolejowe” odbywa się na zasadzie podkupowania pracowników od innych przewoźników,
- poprzez zaniebdywanie kolejowych przewozów pasażerskich na obrzeżach województwa istnieje również problem nierównego traktowania mieszkańców Małopolski,
- Spółka Przewozy Regionalne zadeklarowała przejście wykonywania pracy przewozowej od Kolei Małopolskich o ok. 10 mln. taniej niż ma to miejsce obecnie.

Posiedzenie Rady tylko potwierdziło fakt faworyzowania Kolei Małopolskich i nierównego traktowania przewoźników oraz sukcesywne wypieranie Przewozów Regionalnych co w konsekwencji prowadzi do całkowitego wyeliminowania tej spółki z terenu województwa małopolskiego.

Dotychczasowe działania Marszałka i Zarządu województwa w zakresie tworzenia tzw. „konkurencji dla dobra pasażerów” są pozorowane, gdyż praktyki mające rzekomo obniżyć koszty funkcjonowania kolejowych przewozów pasażerskich w rzeczywistości nie mają nic wspólnego z konkurencją.

Pan Marek Piwowarczyk Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego zaproponował, aby strony opracowały projekt stanowiska zawierającego wnioski z dyskusji, które mogłoby być przyjęte na następnym posiedzeniu Rady.

(fot. Bogdan Ostrowski)

Zmarł krakowski piłsudczyk Piotr Maria Boroń

Na Wieczną Wartę do ukochanego przez siebie marszałka Józefa Piłsudskiego odszedł 28 grudnia jeden z jego najwierniejszych ideowych spadkobierców, który potrafił słowem i czynem wspaniale utrwać dorobek Komendanta w trudnych dla takiej aktywności latach 70. i 80. ubiegłego wieku – Piotr Maria Boroń.

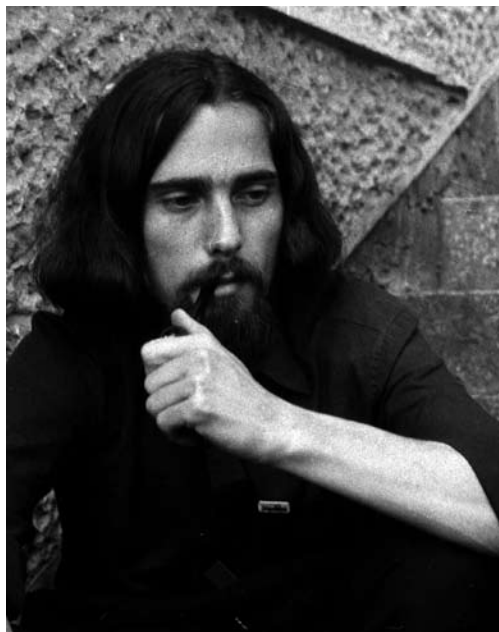
Któż z ówczesnych krakowskich działaczy opozycji, zwłaszcza ze środowisk niepodległościowych, nie pamięta tej charakterystycznej, długowłosej, szczupłej postaci pojawiającej się wszędzie tam, gdzie działy się ważne sprawy patriotyczne, zwłaszcza o piłsudczykowski podłożu? Najlepiej znali Go ci, którzy chodzili późno spać, ponieważ Piotr od młodości prowadził nocny tryb życia, co z różnym stopniem wyrozumiałości przyjmowali jego pracodawcy i współpracownicy.

Komunistycznemu reżimowi PRL urodzony w 1955 roku piłsudczyk sprzeciwił się już w IX Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie, organizując w swojej klasie akcję zawieszenia orła z koroną, za co spotkały Go pierwsze w życiu represje.

W latach 1976-1981 był członkiem władz Akcji na rzecz Niepodległości, współdziałał z Komitetem Obrony Robotników, ze Studenckim Komitetem Solidarności, z Ruchem Obrony Praw Człowieka i Obywatela, z Instytutem Katyńskim, z Komitetem Porozumienia na rzecz Samostanowienia Narodu, z Ruchem Młodej Polski i z Konfederacją Polski Niepodległej. Był współzałożycielem Niepodległościowego Instytutu Wydawniczego, kolporterem wydawnictw podziemnych, a w krakowskich akademikach prowadził akcję tzw. „pirackich” audycji przygotowywanych w oparciu o informacje pochodzące z niezależnych zachodnich źródeł przekazu.

Poznał Go wiosną 1981 roku w Komitecie Opieki nad Kopcem Józefa Piłsudskiego przy Towarzystwie Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, który współzakładał rok wcześniej i należał do jego najbardziej aktywnych członków. Redagował biuletyn pt. „Sowiniec”, przygotowywał szereg wydarzeń patriotycznych, a także wystaw poświęconych Józefowi Piłsudskiemu oraz jego żołnierzom, które odbyły się szerokim echem w podwawelskim grodzisz.

Z ramienia Komitetu organizował pierwsze po II wojnie światowej Marsze Szlakiem Pierwszej Kompanii Kadrowej, przywracał w Krakowie przedwojenne i projektował nowe tablice, obeliski oraz inne znaki pamięci związane z Komendantem, i jego czynem zbrojnym, a także sztandary, plakaty, afisze, utrzymywał ściśle kontakty z działającym w konspi-

racji Oddziałem Krakowskim Związku Legionistów Polskich.

W latach 1980-81 był etatowym pracownikiem Zarządu Regionu Małopolska Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, zajmując się głównie sprawami kultury i organizacją uroczystości patriotycznych, a także kwestiami pracowniczymi.

Owocnie współpracował ze Związkiem Polskich Artystów Plastyków, m.in. przygotowując z Jerzym Gizą wystawę poświęconą pamięci generała Józefa Kustronia. Po nawiązaniu bliskich kontaktów z niepodległościowymi środowiskami Nowego Sącza pomógł im (jako absolwent prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego) założyć tamtejsze Towarzystwo im. gen. Józefa Kustronia, które zostało rozwiązane w 1984 roku za „godzenie w żywotne interesy państwa”.

Nic dziwnego, że był przez wiele lat inwigilowany przez peerelowską Służbę Bezpieczeństwa (sprawy operacyjnego sprawdzenia „Chadecja” i „Legionista” oraz obiektowa „Jagiellończyk”), represjonowany, a od 13 grudnia 1981 roku przez ponad trzy miesiące internowany w Załężu. Po zwolnieniu nieprzerwanie i konsekwentnie kontynuował walkę o odzyskanie przez Polskę niepodległości w podziemnych strukturach „Solidarności” i w niejawnych organizacjach antykomunistycznych.

W latach 1982-1989 pełnił funkcję przewodniczącego Tajnej Komisji Zakładowej Pracowników Etatowych Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność” pomagając inter-

nowanym, ukrywającym się i prześladowanym działaczom. Koordynował akcje dokształcania z zakresu historii, rozpowszechniania druków ulotnych, był podziemnym drukarzem, redaktorem i publicystą.

Kiedy udało Mu się wreszcie podjąć stałą pracę jako inżynier do spraw wydawniczych w „Scenie Ludowej”, wkrótce został zwolniony na skutek nacisków politycznych.

W listopadzie 1988 roku należał do grona współzałożycieli Towarzystwa im. Józefa Piłsudskiego, któremu przez wiele lat przesował.

Stając na gruncie legalizmu konstytucyjnego (w oparciu o ustawę zasadniczą z kwietnia 1935 roku), współpracował z władzami II Rzeczypospolitej na Uchodźstwie, za co został uhonorowany przez Prezydenta RP Złotym Krzyżem Zasługi.

Ostatnim miejscem Jego pracy było Muzeum Armii Krajowej w Krakowie, gdzie mógł bez reszty oddać się swoim patriotycznym i artystycznym pasjom.

Znałem Piotra ponad 36 lat. Wiele się od Niego nauczyłem, nigdy mnie nie zawiódł, ani nie odmówił mi pomocy. Połączyła nas wspólna walka o niepodległość prowadzona różnymi metodami, ale zawsze oparta o narodowe imponderabilia. To piękne pojęcie było Mu zawsze bliskie, chociaż unikał wielkich słów i był powszechnie znany z tego, że mówił niewiele, ale bardzo konkretnie i z ogromnym przekonaniem co do słuszności spraw, o które zabiegał.

Piotrze, do zobaczenia na legionowym spotkaniu w zaświatach. Ty już tam jesteś, u boku Komendanta, a my przyrzekamy kontynuować Twoją piłsudczykowską drogę na chwałę Rzeczypospolitej we dnie i w tak ulubione przez Ciebie noce.

Msza Święta żałobna w intencji śp. Piotra M. Boronia odbyła się 8 stycznia 2018 roku w kolegiacie akademickiej pw. Św. Anny, a pogrzeb na cmentarzu Prokocimskim przy ulicy Biezanowskiej 147 z udziałem kompanii honorowej i orkiestry Wojska Polskiego, prezesa Instytutu Pamięi Narodowej dr. Jarosława Szarka, wojewody małopolskiego Piotra Ćwika, przewodniczącego ZR Małopolska NSZZ „Solidarność” Wojciecha Grzeszka, wieniec przystał Prezydent RP Andrzej Duda.

Jerzy Bukowski
fot. Andrzej Stawiarski

13 grudnia 2017 r. Zarząd Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” nadał Piotrowi Marii Boronowi tytuł „Zasłużonego dla Małopolskiej Solidarności”. Statuetkę oraz dyplom wręczyli Uhonorowanemu przewodniczący Małopolskiej „Solidarności” Wojciech Grzeszek oraz wiceprzewodniczący Adam Lach w dniu 21 grudnia 2017 r.

Elektroniczna legitymacja związkowa

Region Małopolski NSZZ „Solidarność”, realizując Uchwałę programową przyjętą przez Krajowy Zjazd Delegatów w 2014 r., przystąpił do realizacji wdrożenia Elektronicznej Legitymacji Członkowskiej (ELC).

Legitymacja elektroniczna to nowoczesne rozwiązanie. Wszystkie najważniejsze informacje zostaną zapisane w kodzie kreskowym, dzięki czemu ich właściciele będą mogli korzystać z przywilejów związanych z jej posiadaniem.

Wraz z nową legitymacją stworzymy bazę danych, dzięki której będziemy mogli łatwiej dotrzeć z ważnymi informacjami do wszystkich członków NSZZ „Solidarność”. Na jej podstawie będzie również weryfikowana przynależność związkowa w biurach Regionów, np. w ramach porad prawnych.

Zwracamy się z prośbą o wypełnienie wniosków o wydanie Elektronicznej Legitymacji Członkowskiej i dostarczenie ich do ZRM NSZZ „S” w Krakowie, pl. Szczepański 5, IV p., pok. 405 lub do Biur Terenowych. Aby wprowadzanie danych przebiegło sprawnie, każde pole we wniosku powinno być wypełnione czytelnie. Do uzyskania legitymacji niezbędne jest CZYTELNE uzupełnienie kolumn: imię i nazwisko, PESEL, data wstąpienia do NSZZ „Solidarność”, nazwa organizacji i jej numer w rejestrze, własnoręczny podpis pod wnioskiem. W przypadku braku dokładnej informacji na temat daty przystąpienia do Związku prosimy o podanie daty orientacyjnej, np. miesiąc i rok lub tylko rok. Pola dotyczące miejsca zamieszkania są polami nieobowiązkowymi.

Legitymacja będzie ważna przez rok. Po upływie tego czasu zostanie automatycznie przedłużona po potwierdzeniu przez przewodniczącego przynależności do Związku członków swojej organizacji.

Szczegółowych informacji udziela Dorota Perkowska – koordynator ELC Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” w godz. 8:30-15:00, tel. 12 421-82-75, e-mail: elc@solidarnosc.krakow.pl.

Dorota Perkowska

Oplatkowo w Dębicy

W dniu 7 stycznia br. po raz 34 „Solidarność” zorganizowała spotkanie oplatkowe w Kościele Miłosierdzia Bożego w Dębicy. Spotkanie rozpoczęło się mszą świętą odprawioną przez ks. proboszcza Antoniego Bielaka, ks. dr. Andrzeja Jedynaka z Gromnika, który gościnnie wygłosił homilię oraz Diecezjalnego Duszpasterza Ludzi Pracy – kapelana dębickiej „Solidarności” ks. prałata Józefa Dobosza.

Bezpośrednio po mszy św. zebraliśmy się pod tablicą pamiątkową bł. ks. Jerzego Popiełuszki – Patrona „Solidarności”. Po wspólnej modlitwie odśpiewaliśmy pieśń „Ojczyzna ma”.

W spotkaniu, które przebiegło w serdecznej i miłej atmosferze, wzięło udział ponad 100 osób. Wśród nich byli m.in. posłowie na Sejm RP Jan Warzecha, Wojciech Buczak i Kazimierz Moskal, Marszałek Województwa Podkarpackiego Władysław Ortyl, starosta dębicki Andrzej Reguła, Burmistrz Miasta Dębicy Mariusz Szewczyk, radni powiatowi, miejscy, kierownicy dębickich jednostek organizacyjnych – m.in. Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, Straży Miejskiej, Powiatowego Urzędu Pracy, przedstawiciele komisji zakładowych i Duszpasterstwa Ludzi Pracy wraz z pocztami sztandarowymi Straży Miejskiej, komisji zakładowych: Firmy Oponiarskiej Dębica SA, LERG-u Pustków, Tikkurili Dębica,

Duszpasterstwa Ludzi Pracy, Kolejarzy, Oddziału ZRM nr 5 w Dębicy oraz HDK w Pustkowie.

„Solidarność” stanowiła najliczniejszą reprezentację podczas spotkania, poczynając od Przewodniczącego Regionu Małopolskiego Wojciecha Grzeszka, pocztu sztandarowego Regionu (Przyjaciółom z Krakowa serdecznie dziękujemy za uczestnictwo), Wiceprzewodniczącego Regionu Rzeszowskiego Andrzeja Filipczaka oraz delegacji poszczególnych organizacji zakładowych.

Spotkanie było też okazją do podsumowania minionego roku, który obfitował w wiele wydarzeń związanych z udziałem w uroczystościach, spotkaniach i manifestacjach. Mieliśmy też okazję do złożenia podziękowań wszystkim, którzy w 2017 r. obdarzyli nas pomocą, sympatią oraz solidarnością. Specjalne podziękowanie Oddział skierował do tych, którzy pomagają nam w organizacji kolejnych służb u grobu naszego Patrona bł. ks. Jerzego Popiełuszki. W przerwach pomiędzy gromkim kolędowaniem oraz składaniem życzeń nie brak było również czasu na wystąpienia zaproszonych gości i przyjaciół dębickiej „Solidarności”.

Waldek Cieśla, fot. ziemiadebicka.pl

Wadowice

Ponad 60 członków „Solidarności” wadowickiej oraz przedstawiciele Prezydium Zarządu Regionu spotkało się 9 stycznia br. na oplatku w Wadowicach. Podziękowania za dotychczasową pracę związkową oraz życzenia sukcesów w 2018 r. złożyli zebrany przewodniczący Małopolskiej „Solidarności” Wojciech Grzeszek i szef wadowickiej „Solidarności” Zdzisław Szczur.

Uczestnicy bardzo miłego spotkania otrzymali również kalendarze na rok 2018, tradycyjnie przygotowane przez wadowicki oddział NSZZ „Solidarność”.

majlech, fot. Tadeusz Szczurkowski

Nowa Rada ds. Działaczy Opozycji

W dn. 9 stycznia 2018 r. pod przewodnictwem Wojewody Małopolskiego Piotra Ćwika odbyło się pierwsze posiedzenie nowej Wojewódzkiej Rady Konsultacyjnej do spraw Działaczy Opozycji Antykomunistycznej oraz Osób Represjonowanych z Powodów Politycznych. Do Rady powołani zostali Stanisław Brzeźniak, Krzysztof Bzdyl, Piotr Hlebowicz, Janusz Januszewski, Antoni Lis, Ryszard Majdzik, Zdzisław Szczur i Andrzej Szkaradek. Na przewodniczącego Rady wybrano Ryszarda Majdzika.

majlech

Warsztaty dla nauczycieli

W siedzibie krakowskiego „Przystanku Historia” odbyły się 9 stycznia br. warsztaty „Aktywny udział uczniów w przedsięwzięciach patriotycznych i edukacyjnych” – rozwiązania metodyczne”, adresowane do nauczycieli szkół małopolskich w ramach projektu „Historia Solidarności w Małopolsce”, współorganizowanego od 2014 r. przez Małopolską „Solidarność”.

Celem projektu „Historia Solidarności w Małopolsce” jest upowszechnianie wiedzy na temat „Solidarności” wśród uczniów małopolskich szkół. W ramach konkursu młodzież poznaje historię „S”, uczestniczy w spacerach szlakami

„Solidarności”, oraz przygotowuje prace multimedialne poświęcone historii związk. Punktem wyjścia do tych działań jest Małopolski Szlak Solidarności, którego pomysłodawca i inicjator stworzenia Adam Gliksman, Sekretarz Zarządu Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność”, był gościem warsztatów i przedstawił uczestnikom spotkania jego zakres i możliwości wykorzystania w ramach konkursu. „Celem projektu, do udziału w którym Państwa zachęcamy jest nie tylko poszerzenie wiedzy na temat najnowszej historii Polski, ale także danie szansy młodzieży na „dotknięcie” historii, poprzez bezpośrednie spotkanie i poznanie uczestników i bohaterów wydarzeń, które wpłynęły na losy Polaków”.

W ramach warsztatów doświadczenia m.in. z zakresie historii mówionej oraz notacji relacji przedstawili dr Dariusz Gorajczyk i dr Paweł Naleźniak z krakowskiego IPN.

O programie mówiła starszy wizytator Magdalena Malczyk z krakowskiego Kuratorium, która przypomniała, że w tym roku po raz pierwszy zostanie zorganizowana również debata na temat upowszechnianie ideałów oraz wartości ruchu Solidarność. Zostanie również przeprowadzona kolejna edycja konkursu „Postacie, miejsca, wydarzenia w historii „Solidarności” mojego regionu” dla uczniów szkół podstawowych, klas gimnazjalnych i szkół ponadgimnazjalnych z wykorzystaniem nowoczesnych technik przekazu, festiwal pieśni patriotycznej „Wolna Polska” dla uczniów szkół podstawowych, klas gimnazjalnych i szkół ponadgimnazjalnych, oraz konferencja podsumowująca projekt.

Szczegółowe informacje o projekcie będą sukcesywnie zamieszczane na stronie internetowej Kuratorium Oświaty w Krakowie: www.kuratorium.krakow.pl.

Koordynator projektu: Magdalena Malczyk, wizytator Delegatury Kuratorium Oświaty w Wadowicach, tel. 33/873-13-24; e-mail: magdalena.malczyk@kuratorium.krakow.pl

majlech, fot. Agnieszka Masłowska

Słowa ks. Jerzego wciąż aktualne

Marek Kędziorek, świecki promotor kultu bł. ks. Jerzego Popiełuszki od kilku lat, z grupą współpracowników prowadzi akcję przybliżania nauczania bł. ks. Jerzego Popiełuszki. We współpracy z Parafią św. Stanisława Kostki w Warszawie zajmuje się publikacją i rozpowszechnianiem nagrań z homilii bł. ks. Jerzego Popiełuszki z lat 1982-84.

„Ksiądz Jerzy Popiełuszko, kazania” to cykl czterech płyt, na których znalazły się nagrania kazań patrona „Solidarności”. Na płytach znajdują się pełne teksty homilii wygłoszone przez bł. ks. Jerzego, które najczęściej znaleźliśmy tylko we fragmentach. Dodatkową wartością są komentarze osób związanych z ks. Jerzym oraz pieśni i melodie kościelne z mszy św. za Ojczyznę. Głównym inicjatorem odtworzenia archiwalnych nagrań kazań głoszonych przez księdza Jerzego w latach 1982-1984 był śp. ks. prałat Zygmunt Malacki, proboszcz parafii św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu. W przygotowaniu tekstów komentarzy pomagała Katarzyna Soborak, kierująca Ośrodkiem Dokumentacji Życia i Kultu bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Rekonstrukcji i publikacji archiwalnych nagrań podjął się właśnie Marek Kędziorek. — Homilie ks. Jerzego z Mszy świętych za Ojczyznę należało uwiecznić i trzeba je popularyzować. Słuchając ich, mimo upływu czasu, nie można oprzeć się wrażeniu, że są aktualne — dotyczą naszych dzisiejszych problemów — mówi realizator tego projektu.

— Na jednej z płyt zamieściliśmy rozważania różańcowe z ostatniego nabożeństwa odprawionego przez ks. Jerzego w Bydgoszczy, przed męczeńską śmiercią. Ten niezwykły cykl uświadamia nam, jak wielkim skarbem i relikwią są zachowane oryginalne nagrania głosu ks. Jerzego i słowa jego kazań. Dodatkową wartością nagrań są komentarze bliskiego współpracownika ks. Jerzego, animatora oprawy liturgii tamtych Mszy — Leona Łochowskiego — dodaje Kędziorek.

Od kilku lat dystrybuje on płyty z kazaniem ks. Jerzego odwiedzając liczne parafie upowszechnia jego nauczanie. Dziś mówi, że jego zawodowe zaangażowanie, dzięki nauce i postawie błogosławionego, a także spotkaniom z ludźmi podczas promocji płyt przerodziło się w swoistą misję, jaką jest szerzenie kultu tego męczennika.

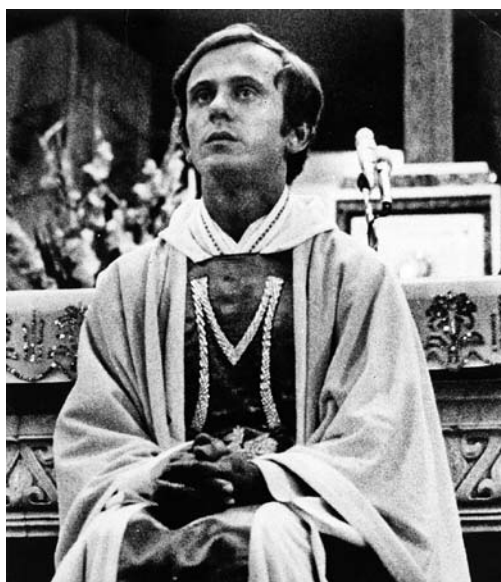
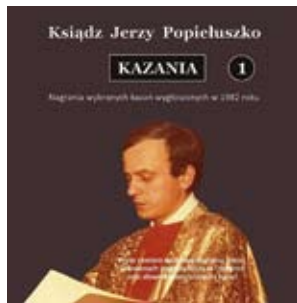
Marek Kędziorek został też kustoszem wystawy o patronie „Solidarności”, z którą jeździ po całej Polsce. W lutym wystawa zagości w Krakowie, wówczas będzie

można również nabyć płyty z kazaniem ks. Jerzego.

— To dla mnie wyjątkowe przeżycie, brać udział w tym przedsięwzięciu. Świadectwa ludzi i spotkanie z nimi podczas wystawy inspirują mnie do dalszego działania. Chciałbym dotrzeć z wystawą do jak największej grupy odbiorców, zwłaszcza, że wykorzystane w niej materiały potrafią poruszyć nawet najtwardsze serca i ożywić wspomnienia. Dlatego zachęcam parafie, organizacje i wspólnoty, które chciałby gościć naszą wystawę i włączyć się tym samym w rozszerzanie kultu błogosławionego do kontaktu ze mną — zaprasza do zapoznania się z duchowym testamentem ks. Jerzego koordynator tego niepowtarzalnego projektu.

Agnieszka Masłowska

Wystawę „Błogosławiony Ksiądz Jerzy Popiełuszko, Kapłan i Męczennik, Patron NSZZ „Solidarność” — będzie można zobaczyć w parafii Matki Bożej Częstochowskiej na os. Szklane Domy (3-4 lutego) oraz w „Arce Pana” (25 lutego). Dla zainteresowanych zorganizowaniem wystawy podajemy kontakt do jej kustosza Marka Kędziorka — tel. 609 785-369, email: m.kedziorek@wp.pl.

Ogólnopolski Konkurs Historyczny „Dzieci Pahiatua”

Pahiatua to miejscowość w Nowej Zelandii, gdzie 1 listopada 1944 r. trafiło 733 polskich dzieci, które z Armią Andersa wyszły ze Związku Radzieckiego.

Okolo 3 km na południe od miasteczka Pahiatua, przy drodze nr 2 na Wyspie Północnej w 1901 roku powstał tor wyścigów konnych. 42 lata później, podczas II wojny światowej, zbudowano tu obóz dla internowanych obywateli wrogich państw. W 1943 roku do portu w Wellington przybył amerykański transportowiec USS Hermitage, wiozący do Stanów Zjednoczonych powracających z wojny żołnierzy amerykańskich. Na pokładzie znajdowało się też 706 polskich dzieci-tulaczy, ewakuowanych z Iranu. Dzieci były w drodze do Meksyku, gdzie miały znaleźć przytułek do zakończenia wojny. Na statku odwiedziła je hrabina Maria Wodzicka, żona polskiego Konsula Generalnego w Nowej Zelandii. Tu zrodziła się myśl sprowadzenia do Nowej Zelandii grupy polskich sierot z Iranu. Hrabina zainspirowała do działania Janet Fraser, żonę premiera Nowej Zelandii i niedługo rząd Nowej Zelandii zaprosił na tymczasowy pobyt grupę 733 polskich dzieci i ich 102 opiekunów. Wśród tych dzieci znalazł się Stanisław Manterys, mieszkaniec Zarogowa do 1937 r., po wybuchu II wojny światowej wywieziony z rodziną na Syberię. Dzięki działaniom Rządu RP w Londynie udało się pięciorgu dzieciom z rodziny Manterysów wyjść ze Związku Radzieckiego. Stanisław Manterys trafił do Pahiatua w Nowej Zelandii. Pod jego redakcją w 2015 r., w książce „Dwie Ojczyzny – Polskie dzieci w Nowej Zelandii – Tulacze wspomnienia” zostały spisane losy polskich dzieci wywiezionych do Związku Radzieckiego. Szacuje się, że około 800 tys. polskich dzieci dotknął okrutny los wywózki w głąb Związku Radzieckiego i na roboty do Niemiec. Dziś, znany jest los około 18 tys. polskich dzieci.

W związku z takimi wydarzeniami został ogłoszony konkurs, którego celem jest po pierwsze uświadomienie dzieciom i młodzieży, jak dramatyczne było dzieciństwo w czasie II wojny światowej, a po drugie jest to nieśmiata próba ustalenia losu pozostałych polskich dzieci tamtego czasu.

Konkurs odbywa się w trzech etapach przeprowadzanych w następujących terminach:

1) do 5 marca 2018 r. – I etap szkolny – organizowany przez dyrektorów szkół. Szkoły zgłaszają się do udziału w Konkursie wyłącznie przez wypełnienie formularza

NSZZ

Solidarność

KURATORIUM
OŚWIATY
W KRAKOWIEMiędzyzakładowa Komisja Pracowników
Oświaty i Wychowania w Miechowie

Zaproszenie

do udziału
w

Ogólnopolskim Konkursie Historycznym

Dzieci Pahiatua

elektronicznego, dostępnego na stronie www.pahiatua.pl w terminie do 31 stycznia 2018r. Szkolne komisje oceniają prace i kwalifikują uczestników do II etapu po trzy prace z każdej formy projektu. Szkoły przesyłają prace na adres: NSZZ Solidarność Biuro Oddziału Nr 3 w Miechowie, ul. Henryka Sienkiewicza 25/321, 32-200 Miechów, tel. 606 457 002 bądź email: konkurs@pahiatua.pl.

2) 25 kwietnia 2018 r. – II etap – rozwiązanie testu przygotowanego przez organizatora Konkursu. Zadanie konkursowe II etapu będzie realizowane w oparciu o Platformę e-learningową Moodle. Każdy uczestnik zakwalifikowany do II etapu otrzyma swoje konto na Platformie Moodle. W dniu konkursu o godzinie 10-tej zostaną udostępnione te same pytania dla wszystkich uczestników. Pytania są generowane losowo. Po zakończeniu testu uczestnik będzie miał wiedzę o liczbie trafnych odpowiedzi. Gdyby z powodów organizacyjnych Organizatorowi nie udało się uruchomić Platformy Moodle lub inne czynniki spowodowały brak możliwości wykonania testu w w/w czasie, organizator niezwłocznie prześle drogą elektroniczną pytania, a Dyrektor Szkoły wydrukuje pytania, zapewni samodzielny przebieg rozwiązywania testu, zeskanuje lub sfotografuje rozwiązany test i odeśle niezwłocznie organizatorowi na adres: konkurs@pahiatua.pl. Uczestnik na rozwiązanie testu ma 45 minut.

3) 2 czerwca 2018 r. – finał ogólnopolski, organizowany i przeprowadzany przez Komitet Organizacyjny Konkursu w Miechowie będzie miał również formę testu jak w etapie drugim.

Serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w Konkursie.

Międzyzakładowa Komisja Pracowników
Oświaty i Wychowania
NSZZ „Solidarność” w Miechowie

Co czeka pracowników w 2018 roku?

Rok 2018 r. przyniósł pracownikom kilka ważnych zmian — wzrost płacy minimalnej, podwyższenie stawki godzinowej, dwie wolne niedziele w handlu. Co jeszcze czeka pracowników w 2018 roku? Sprawdź!

Płaca minimalna i stawka godzinowa

W 2018 r. wzrośnie płaca minimalna pracowników etatowych oraz najniższa stawka godzinowa zleceniobiorców.

W tym roku płaca minimalna ma wzrosnąć o 100 zł i wyniesie 2100 zł. W związku z podwyżką płacy minimalnej wzrosną też związane z nią świadczenia i dodatek za pracę w nocy, odprawa z tytułu zwolnień grupowych, odszkodowanie z tytułu mobbingu lub dyskryminacji, wynagrodzenie za czas przestoju czy podstawa wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego.

Minimalna stawka godzinowa wyniesie natomiast 13,70 zł.

Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych

Do ustalenia odpisu na ZFŚS trzeba przyjąć przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2012 r., które wynosiło 3161,77 zł. Pracodawcy prywatni jak dotychczas będą mieli możliwość dokonywania odpisu na niższym poziomie.

Oznacza to, że odpis na ZFŚS w 2018 roku wynosi:

- 1) odpis podstawowy 37,50% — 1185,66 zł;
- 2) odpis na jednego pracownika młodocianego:
 - w pierwszym roku nauki 5% — 158,09 zł,
 - w drugim roku nauki 6% — 189,71 zł,
 - w trzecim roku nauki 7% — 221,32 zł;
- 3) odpis podwyższony 50% — 1580,89 zł;
- 4) zwiększenie 6,25% — 197,61 zł,
- 5) zwiększenie 7,5% — 237,13 zł.

Od 1 stycznia br. limit kwoty wolnej od podatku w przypadku świadczeń rzeczowych oraz pieniężnych finansowanych ze środków ZFŚS i związków zawodowych został zwiększony z 380 zł do 1000 zł, a w przypadku zapomóg losowych zniesiono górny limit (do tej pory 2280 zł).

Wolne niedziele

Od 1 marca zacznie obowiązywać częściowy zakaz

handlu w niedziele. Dopiero od 2020 r. wejdzie w życie całkowity zakaz, o który walczyła „Solidarność”. Od przyszłego roku zakupy będzie można zrobić już tylko w jedną niedzielę w miesiącu.

W 2018 r. z handlu zostanie wyłączonych 27 niedziel. Dodatkowo, w niektóre z nich wypadają święta, a więc dni ustawowo wolne od handlu. Będą to Wielkanoc (1 kwietnia), Zesłanie Ducha Świętego (20 maja) oraz w Święto Niepodległości (11 listopada).

Lista wolnych od handlu niedziel w 2018 roku:

11 marca, 18 marca, 1 kwietnia (Wielkanoc), 8 kwietnia, 15 kwietnia, 22 kwietnia, 13 maja, 20 maja (Zesłanie Ducha Świętego — Zielone Świątki), 10 czerwca, 17 czerwca, 8 lipca, 15 lipca, 22 lipca, 12 sierpnia, 19 sierpnia, 9 września, 16 września, 23 września, 14 października, 21 października, 11 listopada (Święto Niepodległości), 18 listopada, 9 grudnia.

Dni wolne od pracy

I na zakończenie miły akcent. W bieżącym roku czeka nas 114 wolnych dni — wliczając weekendy i święta. Ze względu na układ dni ustawowo wolnych od pracy, będziemy mieli kilka okazji, aby przedłużyć sobie weekend. Jeśli dobrze rozplanujemy dni urlopowe, będziemy mogli cieszyć się wypoczynkiem.

Dni ustawowo wolne od pracy w 2018 roku:

1 stycznia, poniedziałek — Nowy Rok
 6 stycznia, sobota — Trzech Króli
 1 kwietnia, niedziela — Wielkanoc
 2 kwietnia, poniedziałek — Wielkanocny poniedziałek
 1 maja, wtorek — Święto Pracy
 3 maja, czwartek — Święto Konstytucji 3 maja
 20 maja, niedziela — Zesłanie Ducha Świętego (Zielone Świątki)
 31 maja, czwartek — Boże Ciało
 15 sierpnia, środa — Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, Święto Wojska Polskiego
 1 listopada, czwartek — Wszystkich Świętych
 11 listopada, niedziela — Święto Niepodległości
 25 grudnia, wtorek — Boże Narodzenie
 26 grudnia, środa — Drugi dzień świąt.

(ama)

TAURON

ARENA KRAKÓW

2018

MARZEC

- 03 : MUSICAL METRO
- 04 : JESSIE WARE
- 10 : MASZA I NIEDŹWIEDŹ NA LODZIE
- 16 : POLSKA NOC KABARETOWA
- 24 : DIVERSE NIGHT OF THE JUMPS

MAJ

- 19 : ZCELLOS
- 24 : ANDRÉ RIEU

CZERWIEC

- 01 : FESTIWAL MUZYKI FILMOWEJ PIĘKNA I BESTIA LIVE IN CONCERT
- 02 : FESTIWAL MUZYKI FILMOWEJ VIDEO GAMES MUSIC GALA
- 03 : FESTIWAL MUZYKI FILMOWEJ CASINO ROYALE LIVE IN CONCERT
- 07 : ELVIS IN CONCERT
- 08 : LENNY KRAVITZ
- 26 : IMPACT FESTIVAL 2018 OZZY OSBOURNE

GRUDZIEŃ

- 15 : STARS ON ICE

STYCZEŃ

- 19 : BETLEJEM W KRAKOWIE
- 26 : ATMASFERA CUGOWSCY
- 27 : DAVID GUETTA

LUTY

- 07 : DEPECHE MODE
- 10 : KONCERT WALENTYNKOWY
- 17 : LIKE IT FESTIVAL
- 23 : EMELI SANDÉ
- 28 : TOTO

KWIECIEŃ

- 08 : THE KELLY FAMILY
- 13 - 15 : CIRQUE DU SOLEIL: OVO
- 23 : ROCK MEETS CLASSIC
- 28 : METALLICA

LIPIEC

- 01 : DEEP PURPLE
- 03 : PEARL JAM
- 27 : IRON MAIDEN

SIERPIEŃ

- 03 : ROGER WATERS

LISTOPAD

- 17 : NIGHTWISH

KWIECIEŃ

- 13 - 14 : WĘDRÓWKI Z DINOZAURAMI

2019

WYDARZENIA 2018/2019

WIĘCEJ SZCZEGÓŁÓW NA:

www.tauronarenakrakow.pl

TAURON

ARENA KRAKÓW

NAJWIĘKSZA HALA WIDOWISKOWO-SPORTOWA W POLSCE

- koncerty
- bankiety, gale
- imprezy firmowe w dużym i małym gronie
- reklama na największym ekranie LED w Europie
- ponad 1 300 miejsc parkingowych
- konferencje, kongresy
- wystawy, targi
- wydarzenia plenerowe
- wydarzenia sportowe
- doskonale zaplecze gastronomiczne

POJEMNOŚĆ OBIEKTU:

< 3 000 WIDZÓW

< 5 000 WIDZÓW

< 9 000 WIDZÓW

DO 20 400 WIDZÓW

TAURON Arena Kraków

ul. Stanisława Lema 7, 31 – 571 Kraków

e-mail: wynajem@tauronarenakrakow.pl

tel.: +48 12 349 11 02

www.tauronarenakrakow.pl